

Ludvik XVI

Ludvik je bil sin francoskega prestolonaslednika Ludvika Ferdinanda. Njegovo popolno ime je Ludvik Avgust. Rodil se je 23. avgusta 1754 v Versaillesu v družini z 8-mi otroki, od katerih so 3 umrli že v zgodnji mladosti. Ludvik je bil najstarejši živeči sin.

Leta 1774 je Ludvik postal kralj Ludvik XVI v kraljevini Franciji, ki je v tistem času veljala za najbolj ugledno v Evropi. Njegov oče je umrl zelo mlad, tako, da ni nasledil prestola. Tudi njegov ded, Ludvik XV ga ni naučil vladanja, saj tudi sam ni bil najboljši kralj.

Poročil se je z avstrijko Marijo Antonieta, ki je bila najmlajša hčer avstrijske cesarice Marije Terezije in imel 4 otroke. Namen poroke je bil izboljšati odnose med dolgoletnima sovražnicama Francijo in Avstrijo.

Čeprav je bil v začetku vladanja dokaj priljubljen med ljudstvom, so ga kasneje sovražili zaradi svoje neodločnosti ter absolutističnega in zatiralskega načina vladanja. Ludvik XVI se kot vladar ni mogel primerjati s svojim predhodnikom Ludvikom XIV (Sončnim kraljem), saj je bil neodločen, neroden in ne posebno bister, izogibal se je ljudi, ljubša sta mu bila lov in udobno življenje, kot vodenje kraljevine.

Tudi njegova žena Marija Antonieta je bila zelo zapravljiva, prirejala je razkošne zabave na dvoru in ni hotela razumeti stiske navadnih ljudi, zato je bila tudi ona zelo nepriljubljena med ljudstvom. Medtem, ko je bil že velik del Francozov brez hrane, si je naročila izdelavo ogrlice s kar 647 diamanti. Prav tako je znana po tem, da je ljudem, ki so jo prišli prosit kruha, dejala: »Če nimajo kruha, naj jedo potico.« kar kaže na to, da ji ni bilo mar za razmere v katerih so živeli revni ljudje.

Ko je Ludvik XVI zasedel prestol, je bila kraljevino globoko zadolžena, zaradi razkošnega življenja na dvoru, velikih izdatkov za plače uradnikov in vzdrževanje vojske ter zaradi naravnih nesreč v tistem času (hude zime, sušna poletja), ki so zmanjšala pridelek.

Da bi zmanjšal zadolženost, je kralj načrtoval poleg tretjega stanu obdavčiti še prvi in drugi stan. Ti pa so trdili, da kralj nima pravice sam uvajati novih davkov, zato jih niso hoteli sprejeti, razen pod pogojem, da kralj popusti in deli oblast z njimi. Vendar na to Ludvik XVI ni pristal in ni bil pripravljen deliti oblasti z nikomer. Med tem pa je vedno bolj primanjkovalo že osnovnih potrebščin in naraščalo je nezadovoljstvo vseh treh stanov, zahtevali so korenite spremembe.

Po nasvetu svetovalcev je zato kralj prvič po 150 letih sklical zasedanje generalnih stanov. Pričakoval je, da bodo stanovi na zasedanju nove davke potrdili. Zasedanje je bilo neuspešno, zato je kralj želel generalne stanove razpustiti. Temu so se predstavniki 3. stanu odločno uprli in zahtevali

pravice pri odločanju v državi ter proglasili Narodno Skupščino ali parlament, kar je pomenilo konec absolutizma.

Sledil je niz revolucionarnih dogodkov, najpomembnejši je napad na trdnjavo Bastilijo (14.7. 1789). Po tem napadu so se nemiri razširili po celi državi, začela se je francoska revolucija.

Že v času nemirov je imel Ludvik XVI tajne stike z avstrijskim in pruskim dvorom, ki so ga podpirali in je poskušal pobegniti iz Pariza, da bi potem zopet vzpostavil svojo oblast. Toda kralja so na begu prepoznali in ga aretirali. Legenda pripoveduje, da se je med potjo ustavil v lokalni trgovini in ko je hotel plačati s kovancem z njegovo podobo, ga je trgovec prepoznal ter prijavil oblastem. Tako se je z družino spet znašel v Parizu in ostal v hišnem priporu v palači Tuleries.

Leta 1792 je bil Ludvik XVI. uradno aretiran in odtlej zaprt v stari pariški trdnjavi Temple. Med sojenjem so ga spoznali za krivega veleizdaje in obsodili na smrt z giljotino. Javno je bil obglavljen 21. januarja 1793. Njegove zanje besede pred smrtjo so bile: »Sem nedolžen in bom umrl brez strahu. Želim, da bo moja smrt prinesla Francozom srečo...«. Njegovo smrt predstavlja konec absolutistične francoske monarhije.